

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6Csp/91/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818203086
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7818203086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu K. E., narodeného XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., proti žalovanému Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluva o úvere dostupná pôžička č. 016800 - 00800083781 zo dňa 19.07.2012, uzatvorená medzi stranami sporu, je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že Zmluva o úvere dostupná pôžička č. 016800 - 00800083781 zo dňa 19.07.2012, uzatvorená medzi stranami sporu, je bezúročná a bez poplatkov a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

2. Poukázal na skutočnosť, že medzi stranami sporu bola dňa 19.07.2012 uzavretá Zmluva o úvere č. 016800-00800083781, a bol mu poskytnutý úver vo výške 3.000,00 Eur s celkovou výškou nákladov 2.137,76 Eur, ktorú mal žalobca splácať v 72. mesačných splátkach po 72,00 Eur s termínom splatnosti do 19.07.2018. Úverová zmluva podľa žalobcu neobsahuje výšku, počet sa termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto podľa § 11 ods.1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/256/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10CoE/313/2010.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že v časti námietok absencie rozdelenia splátky úveru na istinu, úroku a poplatky apeluje na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 179/2017 Z.z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z.z. odstránil také znenie § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého Zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a poukazoval na judikatúru Najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/146/2017 a sp. zn. 3Cdo/56/2018. Sám zákonodarcu v zmysle predmetnej dôvodovej správy ustálil potrebu eurokonformného výkladu zákona, z čoho vyplynulo, že zmluva o úvere nemusela obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky.

4. Žalobca podaním zo dňa 02.01.2019 reagoval na vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že práve navrhovaná legislatívna zmena potvrdzuje, že do 01.05.2018, kedy mala nadobudnúť právoplatnosť, bolo povinnosťou veriteľa podľa zákona č. 129/2010 Z.z. rozčleniť splátky spotrebiteľského úveru na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov a úver bez uvedených náležitostí sa musel považovať za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, má žalobca za to, že priamy účinok Smernice nie je možný, nakoľko sa jedná o právne vzťahy horizontálne, teda medzi jednotlivcami a nepriamy účinok Smernice, teda eurokonformný výklad nie je možný, nakoľko vnútroštátne právo - zákon nad rámec smernice zakotvuje prísnejšie podmienky v otázke členenia splátok, čo vzhľadom na zásadu zákazu výkladu contra legem a zásadu právnej istoty zakladá prekážku eurokonformného výkladu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu, podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

6. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. k. 6Csp/91/2018 - 46 zo dňa 29. 01. 2019 súd určil, že zmluva o úvere dostupná pôžička č. 016800 - 00800083781 zo dňa 19.07.2012, uzatvorená medzi stranami sporu, je bezúročná a bez poplatkov a priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 100%.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § podľa § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) CSP a navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Nesúhlasil s názorom súdu, že aj napriek ustálenej súdnej praxi Najvyšším súdom Slovenskej republiky zmluva o úvere musí obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Apeloval pritom na judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to na uznesenie z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, rozsudok Najvyššieho súdu zo 17. apríla 2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. októbra 2018, sp. zn. 5Cdo/132/2017. Citovala z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, v zmysle ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Uviedol, že zákonom č. 279/2017 Z. z., s účinnosťou od 1. mája 2018 došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nadradili slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudku zo 17. apríla 2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018. Uviedol, že vzhľadom na judikovanie Najvyšším súdom SR považuje za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Vytkol súdu, že v odôvodnení rozsudku sa obmedzil len na skonštatovanie, že správne mala byť RPMN vo výške 22,04%, pričom v zmluve o úvere je uvedené 22,38% bez toho, aby vysvetlil, ako dospel k svojmu výpočtu, aké premenné pri výpočte použil, len uviedol výsledné číslo, ktoré nie je možné žiadnym spôsobom skontrolovať, či prepočítať. Nie je jej zrejme, prečo súd RPMN vo výške 22,04% považuje za neprosperujúcu spotrebiteľovi, keď v zmluve je uvedená vyššia RPMN a je teda zrejme, že úver bol v skutočnosti lacnejší, než si žalobca pri uzavretí zmluvy o úvere myslel a teda údaj o RPMN je zjavne v prospech spotrebiteľa, a preto zmluva o úvere nemôže byť označená za bezúročnú a bezpoplatkovú. Namietal, že súd sa vôbec nezaoberal otázkou obsahu celkových nákladov spojených s úverom. Žalovanému interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobcom mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. V tejto súvislosti citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Cp/201/2017, v zmysle ktorého pokiaľ aj súčet dohodnutých splátok prevyšuje v zmluve uvedenú celkovú čiastku úveru, čo sa stalo tým, že veriteľ v zmluve neuviedol, že posledná splátka je nižšia ako ostatné, tu je potrebné vychádzať z toho, že príslušný zákon vyžaduje len uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí veriteľ zaplatiť. V dôsledku toho nemožno považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. Nie je vylúčené, čo sa v bežnej praxi bánk nevyklučuje, že prípadný preplatok bude dlžníkovi vrátený, ak aj by poslednú splátku zaplatil v plnej výške. Súd preto nesprávne rozhodol, keď z uvedeného dôvodu posúdil zmluvu

ako bezúročnú a bezpoplatkovú a neposudzoval výšku celkových nákladov spojených s úverom. Z toho vyplýva aj nesprávnosť konštatovania súdu, že žalovaný postupoval nekalo, nakoľko neuviedol všetky údaje do zmluvy o úvere riadne a správne. Apeloval, že súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. V tejto súvislosti citovala z rozsudku ESD z 12. januára 2006, vo veci C-361/04 Claude Ruiz - „Picasso“. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a na priemerného spotrebiteľa by sa malo nazerať ako na schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľný. Poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyplýva, že súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR (R 111/1998) nepreskúmateľnosť je považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto má žalovaná za to, že rozsudok trpí inou vadou konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

8. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa a konania, ktoré mu predchádzalo Uznesením č. k.: 11Co/158/2019 - 72 zo dňa 18. 03. 2020, rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu a z odôvodnenia rozsudku je však nutné vyvodit', že v posudzovanom prípade súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými pravidlami, čím založil jeho nepreskúmateľnosť. Je pravdou, že v rámci odvolacieho konania účinnosťou nového procesného predpisu (Civilného sporového poriadku) došlo k určitému posunu v právnej úprave snahou o zrýchlenie konania a snahou predísť prietahom spočívajúcim v zrušovaní a vracaní veci na súd nižšej inštancie, pričom dôvodom zrušenia bola často nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie. Nepreskúmateľnosť rozsudku však neznamená, že nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Aj pre odvolacie konanie platí, že musia byť zachované a dodržané princípy spravodlivého procesu. Ak totiž nastane situácia, že rozsudok v napadnutej časti má nedostatočné dôvody, je bez dôvodov alebo ide o dôvody chaotické, treba konštatovať, že nedostatok týchto dôvodov prináša porušenie práva na spravodlivý súdny proces, a je preto potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Odvolací súd totiž vzhľadom na nedostatok dôvodov nemôže posúdiť, či v tejto časti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

10. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie svoj názor o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru v prejednávanej veci neodôvodnil dostatočne, preto je ním vyslovený právny názor o takomto charaktere úveru zatiaľ predčasný, navyše, dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov neboli súdom správne vyhodnotené. Súd nesprávne vychádzal zo skutočnosti, že výška RPMN uvedená v zmluve o úvere je podľa jeho názoru v nesprávnej výške 22,38%, než skutočne mala byť vo výške 22,04%, teda je v neprospech spotrebiteľa. Navyše súd prvej inštancie nijako nevysvetlil z akého dôvodu je to v neprospech spotrebiteľa, ani spôsob jeho výpočtu RPMN, z ktorého by sa dala posúdiť jeho správnosť. Tendenčný prístup súdu prvej inštancie sa naplno prejavil tiež v jeho skutkových záveroch, z ktorých viaceré nemali oporu vo vykonaných dôkazoch, alebo sa

opierali o zistenia, ktoré jednoducho nezodpovedali skutočnosti. Takýto relevantný dôkazný podklad postrádajú predovšetkým zistenia prvoinštančného súdu ohľadne výšky celkových nákladov zmluvy. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal otázkou obsahu celkových nákladov spojených s úverom len na základe jednoduchého matematického vzorca vyhodnotil, že celkové náklady v zmluve sú uvedené nesprávne, bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia, a to napriek skutočnosti, že RPMN v zmluve bola podľa jeho názoru uvedená vo vyššej výške ako bola jej skutočná a celkové náklady úveru, ktoré sa do RPMN započítavajú, boli podľa jeho názoru uvedené taktiež vo vyššej výške ako bola ich skutočná výška. Je to v rozpore s logikou, podľa ktorej by vyššie náklady úveru mali zodpovedať vyššej výške RPMN a podľa tejto logiky by súd prvej inštancie nemohol dospieť k záveru, že skutočná RPMN bola v skutočnosti nižšia ako ju žalovaná uviedla v zmluve. Ďalší rozpor s logikou vzhľadom odvolací súd v skutočnosti, že sa síce súd prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalovanej, že zmluva nemusela obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, napriek tomu aj s odvolaním sa na judikatúru Európskej únie skonštatoval, že zmluva je z toho dôvodu bezúročná a bez poplatkov.

11. Odvolací súd zaujal stanovisko, že súd prvej inštancie právny záver o zániku nároku veriteľa (žalovanej) na úroky a poplatky požadované v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru v danej veci nesprávne vyvodil z absencie konkrétnej vnútornej skladby, resp. členenia tej ktorej anuitnej splátky v zmluve (údaja o výške, počte a termínoch splátok istiny, splátok úrokov a iných poplatkov) podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré ustanovenie nevyložil eurokonformne, v zmysle Smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej tiež len „smernica 2008/48/ES“) a interpretačných záverov vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Súd nevzal na zreteľ, že pri interpretácii rozhodujúcej vnútroštátnej úpravy, ktorá je výsledkom transpozície smernice 2008/48/ES je potrebné zohľadniť ňou stanovený cieľ. I bez toho, aby sa toho strany v konaní dovolávali, je povinnosťou súdu posúdiť zhodu smernice s rozhodujúcimi vnútroštátnymi ustanoveniami, aby preveril, či táto smernica bola transponovaná správne a či nie je namieste použiť jej nepriamy alebo priamy účinok. Ustanovenia smernice totiž v záujme požiadavky harmonizácie právnych systémov členských štátov EÚ musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou, s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia jej cieľa. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na záver formulovaný Ústavným súdom SR v uznesení z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016, v zmysle ktorého je povinnosťou slovenského vnútroštátneho súdu, ktorá je inkorporovaná aj v základnom práve na súdnu ochranu, nielen ústavne konformná, ale aj eurokonformná interpretácia zákonov. Nezastupiteľným zdrojom poznania a aplikácie práva EÚ je tiež judikatúra ESD, ktorá je jedinou inštitúciou EÚ, oprávnenou podávať jej záväzný výklad. Odvolací súd pripomína, že prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva EÚ, ktoré sa v ňom nachádzajú, síce priamo záväzný len pre vnútroštátny súd, ktorý formuloval prejudiciálnu otázku (Benedetti, 52/76, 3.2.1977, Zb. s.163, bod 26), ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch (Milch, Fett a Eierkontor, 29/68, 24.6.1969, Zb. s.165, bod 2), avšak nemožno prehladať, že judikatúra ESD má najmä zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a cez to jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Preto v prípadoch, kedy ESD podáva právny výklad ustanovení európskeho práva, či už v jednotlivých rozhodnutiach, alebo na žiadosť súdov členských štátov či iných orgánov a inštitúcií EÚ, má judikatúra ESD všeobecnú záväznosť. To znamená, že týmto výkladom ESD sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené, ale všetky členské štáty, ich orgány a obyvateľstvo, ako aj samotné orgány EÚ. Možno preto uzavrieť, že judikatúra ESD má povahu prameňa európskeho práva. Zároveň platí, že ESD výkladom únieového ustanovenia objasňuje zmysel a pôsobnosť vykladaného ustanovenia už od okamihu, kedy toto ustanovenie nadobudlo účinnosť. ESD interpretované ustanovenie musia vnútroštátne súdy aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vynesením prejudiciálneho rozsudku. Prejudiciálny rozsudok totiž nemá konštitutívny, ale deklaratórny charakter (Kempter, C-2/06, 12.2.2008, Zb. s. I-411, bod 35; Kühne a Heitz, C-453/00, 13.1.2004, Zb. s. I-837, bod 21; Blaizot, 24/86, 2.2.1988, Zb. s. 379, bod 27). Z pohľadu týchto všeobecných východísk odvolací súd konštatuje, že v rámci eurokonformného výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je potrebné v posudzovanom prípade vychádzať z interpretačných záverov vyplývajúcich z rozsudku vo veci C- 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, v ktorom Súdny dvor EÚ vo vzťahu k následkom absencie niektorých náležitostí úverovej zmluvy skonštatoval, že zmyslu a cieľu smernice zodpovedá predpoklad takej vnútroštátnej úpravy a jej výklad vnútroštátnymi orgánmi, ktoré za bezúročný a bezpoplatkový považujú úver pri absencii niektorej z náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice len pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

Reagujúc na interpretačné závery ESD v už zmienenom rozhodnutí sa právna prax (nakoniec i zákonodarcia zmenou právnej úpravy) medzičasom už vysporiadala s otázkou výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v tom zmysle, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky a že pokiaľ predmetná norma hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017).

12. Odvolací súd mal za to, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa parametre riadneho odôvodnenia, teda uvedenia skutočností podstatných pre určujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie. Tento nedostatok odôvodnenia možno bezpochyby považovať za celkom ojedinelú situáciu (extrém) pri odôvodňovaní rozhodnutia, a nie iba nespokojnosť odvolateľa so zdôvodnením. Pre tento nedostatok je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k dotknutej časti uplatneného nároku nepreskúmateľným, čo zakladá nesprávnosť postupu súdu, ktorým sa odníma strane sporu možnosť uskutočňovať jej procesné práva, a tým dôvodnosť odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Úlohou súdu v ďalšom konaní bolo v ďalšom konaní predovšetkým zabezpečiť pre svoje závery dostatočný skutkový podklad procesne predpokladaným spôsobom, vysporiadať sa s listinnými dôkazmi aj ďalšími dôkazmi vykonaným vo veci a umožniť stranám uplatniť prípadné ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Po prípadnom doplnení dokazovania súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne s tým, že v novom rozhodnutí vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (čl. 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne, presvedčivo a logicky vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP, ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia.

14. V súlade s vyššie uvádzanými právnymi závermi súdu vyššieho stupňa vyplývajúcimi z jeho uznesenia (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k.: 11Co/158/2016 - 72 zo dňa 18. 03. 2020) tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu nároku žalobcu.

15. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

16. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v odvolaní. Čo sa týka rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, s touto skutočnosťou sa už vyrovnal súd NS SR, na ktorého rozhodnutia poukazoval a čo sa týka RPMN pri úvere, mal za to, že táto bola vypočítaná v súlade so zákonom a bola zjavne v prospech spotrebiteľa, v rôznych kalkulačkách môžu vyjsť odklony, avšak v takom prípade mal za to, že sa jedná o výpočet, ktorý je v súlade so zákonom a v prospech spotrebiteľa. V celom rozsahu poukázal na dôvody uvedené v odvolaní voči rozsudku.

17. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

18. Zo Zmluvy o úvere - dostupná pôžička zo dňa 19.07.2012 vyplýva, že bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, pričom žalobca požiadal o úver vo výške 3.000,00 Eur s dobou splácania 72 mesiacov, bez poistenia. Žiadosť o poskytnutie úveru a poistenie schopnosti splácať úver je uvedená v bode 2 zmluvy. V bode 3 zmluvy sú uvedené podmienky úveru, podľa ktorých bola výška schváleného úveru 3.000,00 Eur, výška mesačnej splátky 72,00 Eur, bez poistenia, výška úrokovej sadzby 19,50 %, RPMN 22,38 %, priemerná RPMN 19,59 %, celková čiastka nákladov 2.137,76 Eur, dátum prvej splátky 19.08.2012 vždy k 19. dňu v mesiaci, počet splátok 72 a dátum konečnej splatnosti k 19.07.2018. Ďalej bolo v zmluve uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Čl. 3 ods. 4 zmluvy o úvere obsahoval dojednanie, že podpisom tejto zmluvy strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo zmluvy o úvere.

20. Podľa § 137 písm. c/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

21. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či žalobca má v zmysle § 137 písm. c/ CSP naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petít a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným petít môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

22. Súd sa postavil za to stanovisko, že žalobca ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby, nakoľko sa tým môže vyriešiť otázka porušovania spotrebiteľských práv žalovaným. Súdom prináleží súdna kontrola nielen zmluvných podmienok, ale aj dokonca kontrola zmlúv s cieľom vylúčiť zo života spotrebiteľov neprimerané podmienky, aby sa tak naplnil cieľ sledovaný článkom 6 Smernice Rady 93/13/EHS a to nielen v rozsahu podanej žaloby- teda ohľadom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ale kontrola zmluvy ako celku.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

24. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.09.2013, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

31. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa ustanovenia § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

33. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2012, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

35. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Výrok o určení, že zmluva o úvere je bezúročná bez poplatkov sa opiera o ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy o úvere.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., v platnom znení v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 19.07.2012 uzavretá zmluva o úvere č. 4685053112, ktorou veriteľ poskytol žalobcovi úver vo výške 3.000,- Eur, s dobou splácania 72 mesiacov, bez poistenia. Žiadosť o poskytnutie úveru a poistenie schopnosti splácať úver je uvedená v bode 2 zmluvy. V bode 3 zmluvy sú uvedené podmienky úveru, podľa ktorých bola výška schváleného úveru 3.000,00 Eur, výška mesačnej splátky 72,00 Eur, bez poistenia, výška úrokovej sadzby 19,50 %, RPMN 22,38 %, priemerná RPMN 19,59 %, celková čiastka nákladov 2.137,76 Eur, dátum prvej splátky 19.08.2012 vždy k 19. dňu v mesiaci, počet splátok 72 a dátum konečnej splatnosti k 19.07.2018.

39. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2, zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až y). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 v prípade nedodržania písomnej formy podľa § 9 ods. 1 a absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 stanovuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

40. Súd prvej inštancie zhodne ako vo svojom rozsudku zo dňa 29.01.2019 konštatuje, že žalobcom predložená zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona. Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že v bode 30 citovaného rozsudku jednoznačne uviedol, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z.z. a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie z dôvodu že zmluva neobsahovala rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky a na tomto dôvode aj zotrváva. Toľko k odvolacím dôvodom žalovaného ohľadom rozpisu splátok na istinu, úroky a poplatky.

41. Súd na základe skutočností, ktoré vyšli najavo výlučne v tomto konaní, z predložených listinných dôkazov má za preukázané, že v zmluve o úvere nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Súd pritom uvádza, že v zmluve o úvere nie je uvedený ani jeden predpoklad použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, keďže zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov (predpokladov) veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údají o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/7/2017 zo dňa 6.4.2017). Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od

spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. V zmluve o úvere je síce uvedená výška úveru, úroková sadzba, dátum prvej splátky ako aj dátum konečnej splatnosti, ako aj počet mesačných splátok avšak uvedením týchto údajov v zmluve boli naplnené iné ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a to § 9ods. 2 písm. g) - výška úveru, ďalej písm. i) - úroková sadzba, ďalej písm. k) - výška, počet a termíny splátok. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o úvere však nevyplýva, že veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal práve z týchto údajov, pričom tieto predpoklady tam majú byť uvedené za účelom, aby spotrebiteľ mohol skontrolovať správnosť výpočtu RPMN. Avšak bez uvedenia údajov (predpokladov), z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN to nie je možné. (rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/91/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/108/2019 zo dňa 12.03.2020).

42. V zmluve o úvere podľa názoru súdu chýba aj ďalšia náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. y), t.j. priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere je síce uvedená priemerná RPMN 19,59 %, avšak táto hodnota sa vzťahuje na nezabezpečené spotrebiteľské úvery vo výške 1.500,- až 6.500,- Eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov ako to vyplýva z údajov zverejnených Ministerstvom financií SR podľa § 21 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (pozri <<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebitelске-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych>> spotrebiteľských - uveroch-veriteľmi/). Z čl. 3 ods. 4 zmluvy o úvere však vyplýva, že na zabezpečenie pohľadávky veriteľa vzniknutej zo zmluvy o úvere účastníci zmluvy o úvere uzatvorili Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, preto správna výška priemernej RPMN, ktorú mal veriteľ v zmluve o úvere uviesť v zmysle údajov zverejnených Ministerstvom financií SR bola priemerná RPMN vo výške 23,03 %, ktorá sa vzťahuje na spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške od 1.500,- až 6.500,- Eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov. Keďže zmluva o úvere neobsahuje správnu hodnotu priemernej RPMN, nie je naplnené ustanovenie § 9 ods.2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Súd ďalej konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje uvedenie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúčinný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

45. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Náhrada trov konania bola žalobcovi priznaná vo výške 100 % podľa pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym

procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).